

БРОЯ
2 лв.Редакция и Администрация
ул. „Гургулята“ № 3 — Варна
Телефонъ : 229РЕДАКТИРА:
В. ПАВУРДЖИЕВЪАБОНАМЕНТЪ:
За година 100 лв., 1/2 год. 60 лв.
3 месеца 30 лв.БРОЯ
2 лв.

Съвременната туркиня

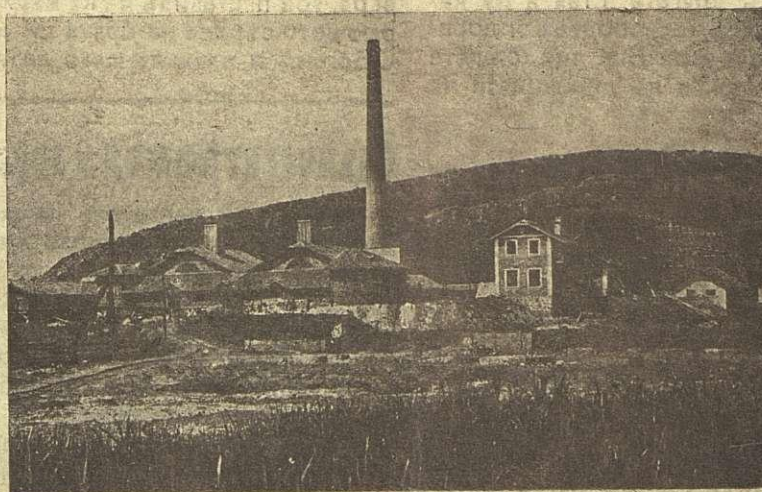
по нищо не се отличава вече от европейката. Нашата снимка дава известната туркиня — аристократка г-жа Кириаджи

Звездитъ на Фоли Бержие

Прочутата американска танцоврска двойка Фовлеръ и Тамара — гоставаща съ блъскъвъ успѣхъ въ Парижъ

Провадийската соловарна

Нашата снимка представлява построяката на полъмата соловарна при Провадия

Нашата интересна снимка представлява излюпването на голъмитъ змии боа въ тропическитъ страни

Копризната мода

Днесъ въ френскитъ и германски курорти е на мога широката и апка на тореадоритъ и тѣхната намѣтка

Насекомо — маймуна

Въ Африка е открито горното насекомо, чиито глава по нищо не се различава отъ маймунската

Курортни забави

Въ прочутия морски курортъ Д'Овилъ — Франция е устроенъ конкурсъ за най-хубавитъ туалети. Ние даваме моментъ, когато една отъ конкуренткитъ дефилира предъ публиката

Дресирана маймуна

която се подвизава въ единъ берлински циркъ и която може да прави фотографически снимки.

Весела Виена

Любимата балерина на виенчани напоследъкъ е Кети Доршъ.

Новини от четири реда

— Венизелос не е приел пред-ложението на гръцкото правителство да участва в състава на гръцката делегация при О. Н.

— Едновременно с работата на предстоящата сесия на О. Н. между Югославия и Франция ще бъде подписан приятелски договор.

— Въ Гърция не е станала нито една демонстрация или стачка в полза на Сако и Ванцети.

— Океанският параход „Франс“ около Ню-Йорк се натъкнал на подводно замърсение. Парахода е бил подхвърлян от вълните близо половин час.

— Въ Милан в един трамваен вагон сж се промъкнали пет неизвестни лица и с насочени револвери обрили пътниците, след което изчезнали с автомобил.

— Близо до Екнер — Германия — една моторна лодка, в която се намирали две съпружески двойки попернала в един бърз и била разбита: двете жени се удавили.

— Обща амнистия по случай рождения ден на Хинденбург няма да се даде. Ще бъдат помилвани, обаче, голем брой политически творци.

— Царь Биркс е посетил Поникаре, а след това е приел японския посланик в Франция, с когото е водил единчасов разговор.

— Числото на безработните в Париж през миналата седмица е било 14889 (9782 мъже и 5107 жени).

— Въ Хавър сж били нападнати от неизвестни лица няколко полицейски агенти в едно кафене. 4 души от тях били ранени.

— Въ Гренобл полицията е задържала 4 войници, които сж пбели „Интернационала“.

— Гръцкото правителство е решило да заточи на остров Крит около 150 души, принадлежащи към партията на Пангалоз.

— Близо до Акапотена (Мексико) банда разбойници нападнала пътническия влак, убива 15 души и ограбила пътниците.

Знаете ли, че...

... че могат да се купуват на изплащане, не само костюми, мотоциклети, автомобили и др., а също така и аероплани. Английски и американски фирми практикуват вече тоя начин на продажба аероплани.

... че въ Съединените Шати през 1926 год. само въ автомобилната индустрия сж били ангажирани около 12 милиарда долара.

... че въ Америка съществува един клуб, въ който се приемат само такива шафьори, които сж изминали най-малко 150000 км. Председателя на клуба има активъ 700 хил. км.

... че въ страната на сухия режим, Америка, най-много автомобилни катастрофи сж смъртни случаи се дължат почти изключително на пияното състояние на шофьора или на премазания пешеходец.

... на 24 Август въ Берлин на Фридрихсрае, един млад мъж, след кратък и възбуден разговор, е закарал с бръснич своята годеница. Преследван от полицията на 50 крачки от мястото на убийството, той отрезал гръкляна си с сжщия бръснич. Причина за това двойно убийство е ревността.

... Виенския инженер Михаил Рощохар е построил един „хвърчащ“ мотоциклет, който може да се издига на височина 3000 стъпки и се движи с 60—70 км. въ час. Цената на един такъв хвърчащ мотоциклет ще бъде между 1200—1400 френски франка.

Колена на жената

Днешната мода.

Казват, че новото поколение, а по многостранно и по-еластично от това, което си отишло. Сжщото важи и за модата, защото хората и модата трябва да си приличат. Свършената жера се нуждае от повече свобода на движението и у нея има една естествена нужда от разноразбразие, затова и сегашната мода удовлетворява тия искания, бидейки свободна и многоцветна.

Модата е един голем проблем. Най-важното, тя не търпи претвращения. Ако ние по свой почин речем да направим някакво нововъведение, чака ни непременно фиаско.

Модата гледа с хиляди очи и слуша с хиляди уши, тя знае какво ни трябва и ни го дава.

Тя вижда, тя чувства, че новата жена, та прилича на старата и тя се приспособява към промяната — към новата форма.

Мина времето на онова идеално състояние, при което репертоарът можеше сполучно да докладва: през тоя сезон дамската святка носи синия цвят. Някога сж носили един цвят, сега се носят комбинации на всички възможни цветове. Ще срещнете, напр. костюм с височайки, ще срещнете и други, силно деколтирани. Костюми с дълги ръкави, други съсем без ръкави. Костюми, толкова економични, че прилепват към тялото така, както мократа кърпа, която несвършената още скулптурна работа. Но ще срещнете и костюми, които не дават никаква идея за економия: без марка употребена сжпа копринена материя, която издава линията на тялото, само когато вие встъпите.

И всичко това, не значи отжестване на мода, а просто показва, че съвременната мода е многостранна и жива, като самия живот.

Margarete v. Suttner.

Фаталното предчувствие

Убития миналия месец Ирландски министър на правосъдието О'Хигинс, знаел, че дните му сж преброени. Един месец преди да стреля атентатора върху него, той получил няколко анонимни писма, въ които подробно сж описвали навиците и начина за живене на министъра. Вземайки под внимание заплахванията, които писмата съдържали, О'Хигинс назначил при себе си един полицейски чинсник, който да го придружава. Точно въ деня на атентата, той уволнил чинсника. Защо? През нощта срещу атентата, министъра сънувал своя другарь Колинъ, който му казал, че неговия часъ приближава. Той станал, написал завещанието си, повикал своя пазащ, който спял въ другата стая и му казал, че днес е свободен и добавил: — Още утре вие ще бъдете отново на служба въ дирекцията на полицията.

— Но... Сър...

— От тоя часъ нататък вие не можете да направите нищо зарад менъ. Впрочем вие можете да ми направите още една малка услуга. Като излезете, потърсете един свещеник и му кажете, да дойде, за да се изповедамъ.

Свещеникът дошел и министърът се изповедалъ.

Денът угаснал. Примиренъ с Бога и след като са простилъ с семейството си О'Хигинс се запознал за министерството. Той знаел, че отива срещу куршума на своите убийци.

Така се и случило! Вечерта той паднал убитъ.

— От 3 септември започва да се разглежда въ Виена дѣлото по последния бунт. Привлечени сж надъ 200 обвиняеми. Ще ги сжди извънреденъ съдъ.

— Между Хамбургъ и Буенос Айросъ сж били направени много сплучливи опити за разговор по безжиченъ телефонъ.

Един романъ от живота

съпруга на двама брата.

Гостилничарът Попвичъ от Нагисцоловъ, Чехия, умрял през 1923 година е оставил в мотелъ си на двамата си синове Иванъ и Владиславъ. Известно време двамата брата умѣло управлявали голѣмия мотел, но все повече и повече се чувствувала липсата на стопанин. Най-после по стария братъ, Владиславъ се оженил. Столанката се казвала Мария Купаръ, най-хубавата кома от сѣседното село, която била ухажвана от всички ергани на околността. Щастливо не младоженците не продължило дълго. Обявила се голѣмата Европейска война и Владиславъ отишъл на фронта. Няколко седмици следъ заминаването на съпруга, Мария Купаръ, родила малко хубаво момченце, което много се харесало на по-малкия братъ. Иванъ, обаче, харесвал и майката и следъ като няколко седмици нищо не се получило отъ Владиславъ, той успѣлъ да убеди снаха си да се венчее с него. Няколко месеца следъ втората свѣдба, билъ повиканъ въ армията и Иванъ.

Докато двамата брата се биели на два различни фронта, Марта Купаръ управлявала сама голѣмия мотел. Войната се свършила. Първия мъжъ (по голѣмия братъ) се върналъ, а Иванъ билъ плененъ съ неприятеля. Старата любовъ, която не била напълно изчезнала, отново се появила и Мария Купаръ започнала старатъ отнѣсения съ бившия си съпругъ, докато настоящия й съпругъ Иванъ билъ руски пленникъ.

Минали се много години и никой не вървалъ въ завръщането на Иванъ. Но към седмата година той се върналъ и между тримата се започнали редки и особени отношения. Иванъ, втория съпругъ, се видѣл принуденъ да дѣли жена си съ съпруга си, към когото тя, по всемо лѣчало, имала по силни чувства.

Този общъ животъ продължилъ цѣли два години. Преди няколко седмици Иванъ пожелалъ самъ да бъде обладателъ на законната си съпруга, но Владиславъ не искалъ и да чуе за подобно нѣщо. Така, между двамата брата настѣпили лоши отношения и мирътъ въ селската къща билъ нарушенъ. Скандалитъ се повтаряли всеки денъ. Най-после, следъ като напълно се убѣдилъ, че неговата законна съпруга предпочитала брата му, Иванъ взелъ отчаяно решение и презъ една нощъ въоръженъ съ брадва, тѣй влизалъ въ стаята на Владиславъ. Голѣмия братъ и Мария Купаръ спокойно спели. Това ожас очило Иванъ и тѣй вѣнъ отъ себе си, отъ ревността, започналъ да нанася ударъ следъ ударъ върху спящия си братъ. Сжседатъ били събудени отъ виковетъ на умирающа, притекли се и попречили на Иванъ да убие невестата си жена. Не било лесно да се усмири разбеснѣлия се. Но когато той билъ вързънъ, настѣпило успокоение и преди да го отведа въ затвора, той поставилъ ръка върху умирающето сърдце на брата си казалъ С'Богомъ и плакалъ като дете.

Слънчевитъ лъчи и здравето

Слънцето е двигателъ на живота. Слънцето е необходимото условие за всѣко движение. Въ последно време науката отбѣзва особено напредъкъ въ изследването на влиянието, което слънцето, специално слънчевитъ лъчи иматъ въ областта на техниката и хигиената. Зависимостта между телеграфията и лъчитъ, между тяхъ и радиотелефонията, е отдавна известна. Някои търсятъ връзки между землетръсѣта и слънцето.

Прочутия астрологъ Халъ е направилъ нови открития въ естеството и действието на слънчевитъ петна.

Слънчевия кръгъ е изпѣстренъ съ тъмни петна. Открилъ ги е Галилей презъ XVI столѣтие.

Считаха ги за отжслѣци отъ фотосферата. Други твърдѣха, че това сж циклони, отъ електризирани пари. Въ днешно време най-разпространено е мнението, че това сж металлизирани пари.

Тѣзи петна се появяватъ на из-

Една драма въ Финландия

Житѣйски филмъ

Въ Хелзингфорсъ е започналъ да се разглежда единъ голѣмъ процесъ, който вълнувалъ цѣлата страна. Една девойка съ рядка крѣсто, студентка отъ Хелзингфорскія университетъ Маргитъ Ниининенъ се сжди за убийствъ, а грѣсѣтора отъ университета Алланъ Торпудъ за съучастничесѣта. Обстоятелствата на дѣлото сж такива: Миналата зима известниятъ фабрикантъ Енгбломъ билъ намеренъ мъртъвъ въ парка на своята вила. До трупа тѣ лежалъ единъ револверъ. Тѣй като убийствъ не е билъ ограбенъ, полицията дошла до заключение, че Енгбломъ е станалъ жертва на политически заговоръ: той взималъ живо участие въ антиболшевишки организации и билъ единъ отъ създателитъ на „боявитъ ядѣни“.

Средъ комуниститъ и съчувственицитъ на комунизма били извършени многобройни арести, но всички задържани лесно доказали своето алиби и били освободени. Следъ дълги усилия най-после полицията попаднала на следицъ на истинскитъ убийци. Арестуването на проф. Торпудъ и на неговата съпруга — студентката Маргитъ Ниининенъ предизвикало сензация въ цѣлата страна.

Девойката признала престѣплението си. Живуща и следваща университета на свои средства, тя постѣпила за секретарка у Енгбломъ. Фабриканта билъ трѣлѣкъ отъ красотата на девойката и започналъ да я ухажва. Въ денѣтъ, когато Маргидъ се явила при него, за да му заяви, че напуска службата си, той я зашеметилъ съ единъ ударъ и я изнасилѣлъ. По сѣтне, когато се омъжила за проф. Торпудъ, Маргидъ му разказала всичко. Съпругътъ е искалъ да убие престѣпителъ, но Маргидъ го задържала. Минали няколко седмици следъ брака и Енгбломъ открито се хвалѣлъ прѣдъ приятелатъ си, че студентката е била нагова любовница. Маргидъ се явила при него и искала обещание, че ще престане да я сжкрѣжава. Когато Енгбломъ вмѣсто да отговори се измѣлъ въ лицето й — тя го застрѣляла.

— Урагенъ е миналъ надъ Балтийското море и е причинилъ голѣми повреди по морскитъ курорти.

точната частъ на слънчевия кръгъ и изчезватъ на западната.

Когато петната стигатъ въ срѣдата на диска (централенъ меридианъ) тѣ най-силно проявяватъ въздействието си. Тогава по телефоннитъ линии вилнеятъ така нареченитъ „магнитни бури“.

Презъ 1921 година тѣзи бури бѣха особено силни. Слънчевитъ петна постоянно измѣнятъ голѣминитъ си. Растатъ и намаляватъ, като всѣки единадесетъ години минаватъ презъ минимумъ. Тѣмъ въ 1921 год. петната взеха минималенъ размѣръ.

Нѣма съмнение, че петната иматъ магнетическо естество. Съ магнитната стрелка се разпознава и полярността на петната: положително или отрицателно. Халъ е открилъ, че всѣко петно, минавайки презъ минимумъ измѣня полярността си — отъ положително магнетично се превръща въ отрицателно магнетично.

Наблюденията на сериозни специалисти ни показватъ, че петната влияятъ и върху здравето на човѣка. Отъ 7 януарий до 30 септември 1921 година, директорътъ на обсерваторията на Монъ Бланъ г. Вало е наблюдавалъ движението на слънчевитъ петна. Презъ сжщото време лѣкаритъ д-ръ Сарду въ Ница, и д-ръ Фаръ въ Ламоу, наблюдавали... своитъ болни. Презъ 267 дни сж наблюдавани 337 болни съ различни хронически разстройства: сърдечни, мозъчни, нервни, стомашни и др. Указало се, че презъ времето, когато петната минаватъ презъ слънчевия меридианъ броятъ на случаитъ, при които болестнитъ симптоми се засилватъ се увеличаватъ съ 48 на сто.

Лѣкаритъ заключаватъ, че слънчевитъ петна влияятъ отлично върху здравословното състояние на човѣка,

Какъ се печелятъ милиони долари

Американците се гордеят съ тѣва, че у тѣхъ паритѣ се намиратъ на улицата. За да ги вземешъ — трѣбва да родишъ една нова идея да възприемешъ нѣкаква нова инициатива. Но има и хора, кои о гечелатъ, безъ да иматъ нѣкаква нова идея. Най-големии успѣхи въ последнитѣ години въ Нью-Йоркъ има Недикъ. То Недикъ, който преди 4 години е билъ единъ простъ бакалинъ, сега е милионеръ.

Какъ?

Той е продавалъ на ню-йоркчани лимонада, особено отъ портокаленъ сокъ, ефтини шоколадени бонбони и др. Но въ това безсѣмнение нѣма нищо ново. Въ Нью-Йоркъ е имало много продавачи на лимонада.

Тоя Недикъ, който е съсемъ непознатъ на Нью-Йоркъ, трѣбва да е дошелъ отъ американската провинция, следъ като по-рано е билъ отъ Европа.

Сигурно въ неговия мозъкъ е съществувала идеята да създаде лимонадени къшкови, каквито е имало въ Европа. Новѣсто това той създава тѣни жглови магазини, които сж отворени презъ цѣлото денонощие. Тия магазини сж толкова ниски и тѣсни, че задъ продавачната маса едва може да се движи само единъ човѣкъ. Тѣ правятъ впечатление на будки, въ които нѣма нищо по-скѣпо отъ 10-15 цента. Но вътрешността на тия магазини е снѣжно бѣла, а вънъ отъ далече оцелели, името: „Недикъ“ наричавно съ ясно синя боя.

Такива 4 магазини, той открива най-напредъ въ южното преградие на Нью-Йоркъ. Децата отъ преградието ставатъ негови постоянни клиенти, а после и възрастнитѣ започватъ да се отбиватъ въ жлотитѣ магазини. За една година той спечелилъ досѣ пари. На другата година Недикъ започналъ да навлиза въ града Нью-Йоркъ. Откривалъ все нови и нови жглови магазини, снѣжно бѣли отъ вътре и посещавани вече даже и отъ хора изъ обществото. Най-после станало мода да се пие на крака една лимонада при „Недикъ“. И днесъ тоя Недикъ притежава 60 жглови магазини и има най-сѣкия жгълъ въ града: 42 улица 7 авеню на Теймсскертъ, гдето деноношно минаватъ стотици хиляди граждани, излизащи отъ театри и кино. Той е точно на жгъла, между два голѣми магазини. Неговия магазинъ е широкъ 8 крачки и високъ 4 крачки. Той плаща наемъ за него 14,000 долари годишно.

За едно малко жгълче, кждето се продава лимонада по 5 цента, да се плаща наемъ 2,000,000 лв., това е просто невероятно и все пакъ това е най-големия успѣхъ на Недикъ — за 4 години той е вече и милионеръ отъ лимонада.

Сърдцето на жената

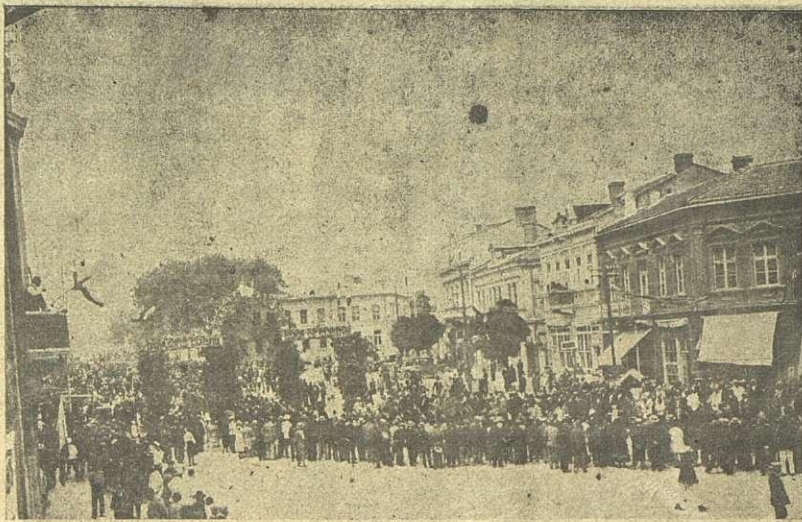
Вече нѣколко деня той я очакваше напраздно. Бѣше уговорено, всѣкой денъ между петъ и седемъ да се срещатъ въ малката къртира, която той нае нарочно за тѣхнитѣ срещи въ една тиха улица.

Това очакване го възбуждаше ужасно и му отне всѣко желание за работа. По цѣли часове той се излежава на канапето въ полутъмната стая, и отравителната мисль, че тя повече не го обича, измъчваше го като кошмаръ. Цигара следъ цигара пушеше и потъналъ въ облаци синкавъ димъ, той изнемогваше отъ желание да я види.

Защо не идва? Нима не може да намери нѣкакъвъ мотузуъ, за да оправдае предъ ревнивиятъ си мъжъ своето излизане. Или е болна? ... Ахъ, какъ усилено бие сърцето му и дхътъ му се спира въ гърлото. Болна, и той не може да оиде при нея. Ще остави другъ да се грижи за любимата му. Ахъ, какъ я обича сега той! Да, защо да крие сега че я обича. Петъ деня минаха отъ последната имъ среща. Той смукна дълбоко ароматния димъ на цигарата, която пареше вече ржката му и притѣрилъ очи спомни си.

Тя позвъни. Бърже захвърли книгата, която четеше, той отиде да ѝ отвори, защото тя бѣше забравила ключа отъ вратата миналия пѣтъ.

XIV редовенъ конгресъ на запаснитѣ подофицери

Посрещането и приветствията на делегатитѣ отъ страна на кмета на площада „Муселла“ — Верна

Шествието на делегатитѣ следъ молебена къмъ морската градина — алеята на възвръщането

Най-стария тунелъ на свѣто.

Той е строенъ не отъ нѣкой днешенъ архитектъ, не и презъ последнитѣ два-три вѣка, а отъ вавилонската царица Семирамида. Тѣй твърди гръцкиятъ историкъ Диодоръ, който разказва:

„Семирамида построи два замъка на двата срѣщуположни брѣга на Ефратъ и, за да може незабелявано да минава отъ единия дворецъ въ другия, заповеда да ги свържатъ чрезъ единъ ходъ, който да минава подъ рѣката. За тая целъ бѣ изкопанъ единъ каналъ дълбокъ 35 стѣпки и въ него бѣ отклонена водата на Ефратъ. Така, че презъ време на подземния градежъ коритото на рѣката бѣше сухо. Сводестиятъ покривъ на подземния ходъ бѣ седемъ стѣпки дебелъ и бѣ направенъ отъ други тухли споени съ асфалтъ, а двѣтъ стени, които крепѣха свода и бѣха сжщо отъ тухли, бѣха дебели двадесетъ стѣпки. Самиятъ ходъ бѣше два-

Гробници отъ желѣзната епоха

Много отдавна, въ областта на Гуалпъ при Клайнсилковъ бѣха открити стари гробници. Народния музей въ Гуалпъ предприелъ нови разкопки. Резултатитѣ сж много ценни. Новооткрититѣ гробници сж дълги около 150 метра и широки 50 метра. Въ една отъ гробницитѣ сж намерени каменни изделия и урни, които принадлежатъ — къмъ началото на желѣзната епоха около 800 до 500 год. пр. Р. Хр.; отъ времето на преселението на славянитѣ. Нѣколко урни сж били извадени напълно здрави, други сж възстановени и отнесени въ музея на Гуалтъ. Урнитъ сж стъ най-различни типове: отъ най-старитѣ съ проста конструкция, до най-новия типъ изящно изработени и орнаментирани.

Найсетъ стѣпки високъ и петнадесетъ стѣпки широкъ, но двата му изхода се затваряха съ бронзови врати. Цѣлата постройка бѣше свършена за двестъ и шестдесетъ дни“.

духа, който дишаше. Той я обожаваше.

Той скочи уплашенъ отъ тъмнината, която стенеше въ жглитѣ на стѣта. Късно бѣше. А той знаеше, че тя за нищо следъ седемъ не може да излѣзе отъ къщи!

Съ размѣтана глава и унесенъ той грабна шапката и палтото си и излѣзе. Изведнѣжъ ужасна мисль го разтърси цѣлъ. Ами ако тя идва тукъ съ другъ следъ тѣхния частъ Захвалъ до кръвъ устни и стисналъ въ юмрукъ ржце той реши да почака, да чака цѣла нощъ и да се увърси.

Часътъ удари десетъ. Толкова късно. Той потри съ ржка пламналасто си чело и сѣдна на една пейка точно срещу вратата на къртирата. Блѣсна силна светлина и отъ сжщия край на улицата идва бавно единъ автомобилъ. Той спрѣ. Не сънува ли. Дамата, която слиза подпомогната отъ единъ елегантенъ мъжъ е тя. Любимата му. Той скочи и съ единъ скокъ мина улицата, обаче тѣ бѣха изчезнали въ вратата, която силно се разтвори току предъ него. Следъ малко той видѣ единъ до другъ силуетитѣ имъ на осветения прозорецъ. — Господи... и тази жена го обичаша и се кълнеше, че въ сърдцето ѝ нѣма мѣсто за другъ, ха, ха... ха... смѣеше се той като обизумѣлъ.

Ето, сега тя говори и цѣлува и него, сжщо така, както това правеше съ мене, а преди мене може би

Исторически анегдоти

— Великия немски композиторъ Хайднъ, когато посетилъ Лондонъ, попиталъ въ единъ музикаленъ магазинъ дали нѣма нѣщо ново излѣзло въ свѣтъ.

Следъ като служителя, потърсилъ, нѣйго ле намѣилъ една пьеса, негово изследно произведение. Хайднъ я прегледалъ равнодушно и попиталъ за нѣщо друго. Служителя сърдито взелъ нотитѣ отъ ржцетѣ му и казалъ:

— „Ако вие не харесвате Хайдена, то сами не знаете какво искате!“

Хайднъ излѣзълъ доволенъ отъ магазина.

Живия часовникъ.

Способността, да се опредѣли безъ часовникъ точно колко е часа, е дадена на много малко хора. Единъ смъртенъ, който има тая способностъ е лондонския часовникарь В. Йеней.

Йеней е билъ подложенъ на изпитъ отъ страна на британското общество на медикитѣ и физикитѣ. Указало се, че докато други налучкватъ гремето съ разлика единъ или половинъ часъ, Йеней се е лжгалъ само съ головинъ минута и то единъкъ презъ деня и презъ нощта. Той твърди, че неговата способностъ произхожда отъ задължението като часовникарь, да знае винаги колко е часътъ.

При изпита, комисията се е старала по различни начини да разсѣе лондонския часовникарь, водили сж го въ театръ, поднасяли сж му вкусни ястията, давали сж му алкохолъ, но всичко било напраздно, — най-големата разлика била $\frac{1}{4}$ минута.

Йеней е убеденъ, че силата на неговата способностъ не е винаги еднаква и е въ зависимостъ отъ здравословното му състояние. Презъ нѣкои дни отива съ половинъ минута напредъ, а презъ нѣкои съ половина назадъ. Но това — казалъ Йеней — се случва сжщо и на най-вѣрния часовникъ.

Каналитѣ на Марсъ

Каналитѣ на Марсъ се простиратъ на една дължина отъ 500 и повече хиляди километри. Всѣки каналъ се влива въ море, езеро или другъ каналъ. Ширината на каналитѣ достига до 300 клм.. Най-тѣснитѣ каналн сж около 30 клм. широки. Предполага се, че има и потѣсни канали, които за сега оставатъ невидѣни, поради несвършенството на телескопитѣ.

е имало другъ и още кой знае колко ще има. Той пакъ си спомня. Нали тя имаше една кадифяна луничка на вратѣтъ си подъ дѣсното ухо. И когато я цѣлуваше тамъ, тя просто примиреше въ ржцетѣ му и какъ силно се притискише до него. Той потръпна. А сега тя тя забрави за всичкитѣ минали нежности, въ пригрьдкитѣ на другия. И ни най-малко я смущава това, че върши светотатство, защото тази стѣя бѣ цѣ светия светихъ за него-колко пжти бѣше ѝ казвалъ. Това той. Сега можеше да влезе и да ги убие, нали има ключа. Удари единъ следъ полунощъ. Единъ полицей мина и подозрително ги изгледа. Духаше силенъ вѣтъръ. Той тръгна безъ посока — изъ улицитѣ на спящия градъ. — За него тя не можеше да остане следъ седемъ. Ами цѣла нощъ съ другия? Незнайно е сърцето на жената, Господи, и тежко томъва, който падне въ него.

Разсѣмваше се, когато той сѣмъ, съ развезана дреха отъ вѣтъра, стоеше стрѣмния брѣгъ и слушаше бесниятъ ревъ на развълнуваното море. Предъ очитѣ му притѣмня, той недири опора и ненамерилъ, безропотно се отпусна и падна въ зиналата пропастъ. Отвана отъ вѣтъра, шапката му дълго се премята по скалитѣ на брѣга, докато се сври падъ единъ огроменъ камѣкъ.

В. Б.

Обичаята побеждава всячко

Неотдавна вестниците в Англия отбелязаха единъ рѣдкѣ, а може би и единственъ случай, на феноменална самопожертвувателност.

Съръ Томасъ Дорли, чистокръвенъ англичанинъ, се е отличавалъ съ своятъ сргиналенъ характеръ.

На тридесетъ го, ишната си възраст той се оттеглилъ въ своятъ замъкъ и се уединилъ отъ свѣта. Дорли не е можалъ да понася прижтсвието на никаква жена около себе си и предъ свои приятели, които го навестявали, далъ клетва, че никога нѣма да се ожени. Напръз-ни били тѣхнитъ усилия да избиятъ изъ главата му това крайно решение. Дорли е билъ непреклоненъ.

Но... ахъ, това „но“ играе сжд-боносна роля въ живота на хората!

Но единъ день, когато се е връщалъ отъ далеченъ ловъ, и се почувствувалъ много уморенъ — той се отбилъ въ единъ нему непознатъ чифликъ да си отпочине и подкрепи съ чаша млѣко.

Стопанката на чифлика била една състоятелна и почтенна вдовица която живѣла тукъ съ своята единствена дъщеря Лучия.

Красотата на младото момиче направила такова впечатление на Съръ Дорли, че неговото решение да не се жени започнало да се колебае.

Извесно време въ него се борели волята и чувството, но най-сетне послѣдното победило.

Той се явилъ при младото и хубаво момиче и му поискалъ ржката. То, обаче, за голѣма негова изненада, отказало на предложението му.

Съръ Томасъ се върналъ отчаянъ въ замъкътъ си. Любовта все повече и повече се разгаряла въ душата му. Той не можалъ въ никакъвъ случай да се примири съ положението си и повторно поискалъ ржката на Лучия. Тя пакъ му отказала. Тогава Дорли поискалъ да узнае поне причинитъ за тоя отказъ. Смутено момичето не могло да му отговори, а го изпратило при майка си.

Отъ нея той научилъ, че презъ детскитъ си години Лучия вслѣдствие единъ нещастенъ случай е счупила единия си кракъ, и това наложило той да бжде ампутиранъ. Единъ специалистъ поставилъ изкуственъ кракъ на момичето, който обаче, по нищо не се отличавалъ отъ естествения и съ който Лучия си е служила отлично. Този недостатъкъ момичето сѣтило за най-уважителната причина да откаже на предложението на Съръ Дорли.

На следния день следъ този разговоръ съ майката на своята възлюблена, Дорли заминалъ за Лондонъ. Тамъ той наелъ стая въ единъ хотелъ и повикалъ единъ виденъ хирургъ, когото помолилъ да отреже лѣвиятъ му кракъ. Хирурга останалъ изненаданъ отъ това предложение и отказалъ да го изпълни. Тогава Дорли изважда револвера си и въ единъ мигъ забива два куршума въ колѣното на лѣвия си кракъ. Хирурга е билъ спасенъ отъ безизходното положение: за да спаси ранения той отръзълъ кракътъ му.

Следъ три месеца Съръ Дорли е билъ вече здравъ. Той отишелъ при сжщия специалистъ, който поставилъ изкуствения кракъ на Лучия и си поржчалъ такъвъ и за себе си. Следъ нѣколко дни, подпирайки се на едно бастунче, Съръ Дорли се отправилъ за чифлика на своята любима.

Мисъ Лучия го посрещнала весела и изненадана едновременно. Тогава той ѝ казалъ:

— Сега вече нѣма никакви пречки между и съ! Ето, азъ отръзахъ лѣвия си кракъ за да премахна единственото препятствие къмъ нашето щастие.

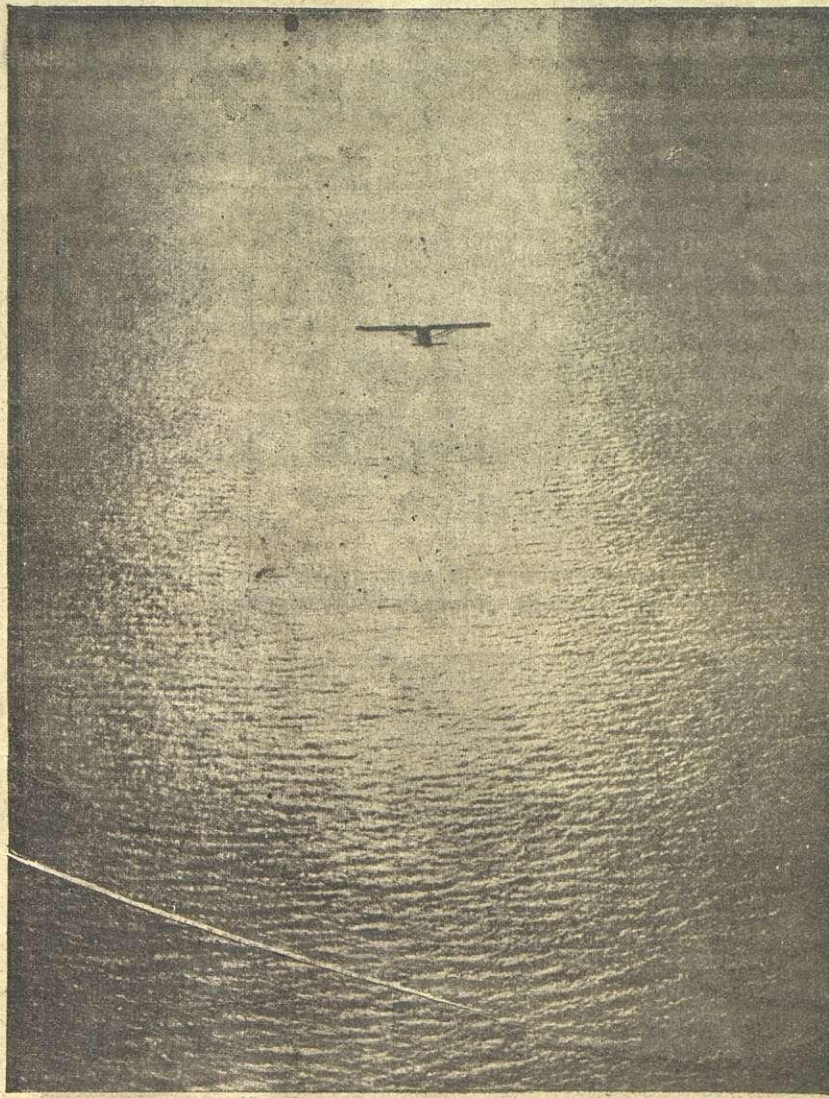
Момичето останало изумено за нѣколко мига, а следъ това се хвърлило въ прегръдкитъ на Дорли.

Три дни следъ това свадбата ѝ съ него била свършенъ фактъ.

Ново средство за откриване на бащата

Чл. 10 отъ закона за припознаването на незаконороденитъ деца гласи: „Забранено е да се дири бащата“. Не е такъвъ обаче, австрийскиятъ законъ, който не само поз-

Преплаването на океана

Автентична снимка на авиатора Чемберлейнъ направена отъ единъ фотографъ, който го е придружилъ съ другъ аер планъ Шарпландъ въ Розефелтфилдъ два часа навътре въ океана

Кино

Най-видната звѣзда на предвоенния филмъ **Франческа Бертини**, както съобщихме въ миналия брѣй, се връща пакъ къмъ филмовото изкуство. Първата ѝ роля ще бжде въ филма „Одета“ — споредъ романа на Викториенъ Сарду. Нейнъ партньоръ е Варвинъ Вардъ, който игра въ „Вариете“. Първия филмъ на Франческа се снима вече въ едно Берлинско студио. Другиятъ ѝ филмъ ще бжде „Мисъ Карло“, който ще бжде снетъ отъ едно Френско филмово дѣло. Партньоръ ще ѝ бжде Жанъ Анжело.

Младата кино артистка **Мей** (сестра на Юда Бнъ Хуръ въ едноименния филмъ) е осигурила своя вратъ 25 хиляди долара. **Ванъшъ Смитъ** е осигурила за сжщата сума лицето си. **Еди Камторъ**, познатъ американски филмовъ комикъ, е осигурилъ очитъ си, които били най-сигурно средство за завладяване публиката, за 250 хиляди долара. **Рамонъ Наваро** е успялъ да осигури младостта си, а **Томъ Миксъ** е осигурилъ своя конъ Тони за 500 хил. долара.

волява, но задължава да се търси бащата за да издържа незаконороденото си дете.

Наскоро при единъ подобенъ процесъ, единъ австрийски сждия се е отнесълъ до професоръ Рецъ, който, основавайки се на прѣстнитъ белѣзи, е обявилъ за баща на едно незаконно дете видниятъ индустриалецъ Шмидтъ, въпреки категоричнитъ отказвания на последния.

Въ своя рапортъ, професоръ Рецъ твърди:

„Ако сжществува 500 хиляди души съ еднакви състави и белѣзи на кръвта си, между тѣхъ само 10,000 души иматъ еднаква форма на главата, 500 — съ прилични носове, 100 съ еднакви души, 20 съ сходни очи, 3 съ еднакъвъ цвѣтъ на очитъ и коситъ, нѣ нито дѣма съ едни и сжщи разположения на линиитъ по прѣститъ на ржцетъ си. Белѣзитъ на прѣститъ, които не сж еднакви, въ никой случай, и въ деветъ прѣста на две различни лица, когато да слушатъ, по своята безспорна тънкость, като доказателство за бащинство“.

Основавайки се на тоя рапортъ, сждията преспокойно осждилъ индустриалеца да плаща за отглеждане на своето незаконно дете.

Изнамѣрването на виното

Споредъ едно персийско предание, изнамервача на виното е царъ Джемшидъ. Той много обичалъ плодове, и за да може да ги има и презъ зимата, оставялъ ги въ сждове, като мислилъ, че по тся начинъ ще може да ги запази. Плодоветъ, обаче, ферментирали и когато негово величество отворилъ единъ сждъ и вкусилъ отъ образуваната се течность, която му се видѣла много стипчива, той решилъ, че това е отрова, затова запсвалъ да налѣятъ течностьта въ други сждове и да имъ поставятъ етикетъ „Отрсава“. Сждоветъ съ отравата били пренесени въ стаята на царя.

Една отъ неговъ тѣ рсбини, отчаяна отъ живота, поискала да свърши съ себе си и си послужила съ царската „отрова“. Но вмѣсто смъртъ тя изгяднала въ дълбокъ и здравъ сънъ, отъ който се събудила, безъ мисль за самоубийство. Робинята запсннала да консумира редовно „отровата“, до като последната се свършила, Царъ Джемшидъ забелязалъ отсжтствие на отровната течность и поискалъ да узнае, кой я е открадналъ. Робинята изповѣдала своя грѣхъ, като казала, че отъ отровата ѝ ставало много весело. Джемшидъ заповѣдалъ да приготвятъ по голѣмо количество отъ тая отрова.

Джемшидъ съ цѣлия си дворъ пиелъ новото питие въ неограничено количество. Отъ начина, по който е изнамерено виното, въ Персия и до днесъ се нарича „Зееркушъ“, т. е. сладка отрова.

Интересна ревностъ

Две млади момичета отъ Шарнегозда при Лаухамеръ, харесали единъ младъ мъжъ и всѣка по отдѣлно се стремѣла да го спечели за себе си. Понеже въ Шарнегозда многоженството още не е въведено, Донъ Жуана обичалъ едната псвече отъ другата. За да компроментира своята щастлива съперница, отритнатата, написала единъ своего рода памфлетъ, който съдържалъ любовния животъ на съперницата ѝ въ най-интимнитъ подробности и, въоръжена съ лепило, презъ една нощъ тя разлепила по улицитъ своето умотворение, плодъ на ревността. Авторката била открита по псчерка и изправена да одговаря предъ сжда, за публична обида.

Хуморъ

Какво значи

— Татко, какво значи ехо? — гита малкия Петорчо.

— Това е единствения случай, синко, при който майка ти нѣма последна думата.

Средство

Дама Не употребявате ли вече, Вашия екипажъ? Отдавна не съмъ Ви виждала съ него.

Госпожицата — Ахъ, ако знаехте само колко отегчително е да пътувате сама и да гледате презъ една прозорецъ.

Дама — А защо не се сжжжете? Тогава мъжътъ Ви ще гледа пакъ презъ другия прозорецъ.

Бързо пътуване

Единъ пътнъ нощемъ се казва въ тѣкси, удря си главата въ другата страна, излиза отъ фтсмобиля и гита шофьсра—както има да плащемъ,

Логично

— Много ми е чудно, защо все единъ сжщъ зѣбъ ме боли!

— Какво искашъ, колега, оста-ръхмѣ...

— При все това, другиятъ зѣбъ не ме боли, а той е на сжщата възраст.

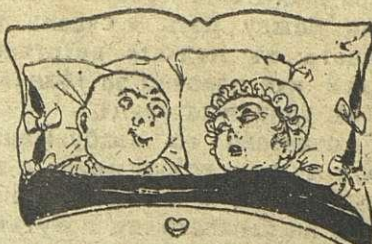
Имала щастие

Една възрастна, кѣсголеда жена влиза въ тремва и сѣда върху фуражката на админъ вѣйникъ, като по следния сложилъ до себе си.

— О моля ви, извинете ме!

— А нищо, нищо, — отвърналъ засмѣнъ войникъ, — имате пакъ щастие, че въ града не ходимъ съ жалѣзни каски — на тѣхъ има остри върхове.

Предпочитанне.

— Мили мой, ако замина за Варна, ще те сънувамъ всѣка нощъ.

— Азъ бихъ се чувствувалъ псщастливъ, ако ти останеше при мене и сънувашъ Варна.

Професорски.

Единъ професоръ си мисль краката. Той се забравилъ, затова съпругата му го подсетила да приврши съ банята.

Професорътъ изважда единия си кракъ отъ ваната, изтрива го и пакъ го потопява въ водата. После изважда другия си кракъ изтрива и него и отново го потопява. Изважда пакъ първия си кракъ, изтрива го и отново го потопява. Най-после отчаянъ отъ безкрайностьта на своето начало, професорътъ изви-калъ:

— Боже мой, та колко крака имамъ азъ собствено!